

РІШЕННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ ПРО ПРИСУДЖЕННЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

Спеціалізована вчена рада разового захисту ДФ 07 Київського національного університету будівництва і архітектури, Міністерства освіти і науки України, м. Київ, прийняла рішення про присудження Герич Катерині Іванівні ступеня доктора філософії з галузі знань 19 – «Архітектура та будівництво» на підставі прилюдного захисту дисертації «Принципи формування архітектури інноваційних центрів зайнятості населення» за спеціальністю 191 – «Архітектура та містобудування» 17 січня 2023 року.

Герич Катерина Іванівна, 1992 року народження, громадянка України, освіта вища. У 2017 році закінчила Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича та здобула професійну кваліфікацію магістр архітектури за спеціальністю «Архітектура будівель і споруд».

З листопада 2017 року до листопада 2021 року навчалася в аспірантурі кафедри інформаційних технологій в архітектурі Київського національного університету будівництва і архітектури (очна форма навчання).

У 2017-2018 рр. працювала асистентом кафедри архітектури, з 2020 року працює асистентом кафедри містобудування та урбаністики Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича.

Дисертацію виконано у Київському національному університеті будівництва і архітектури, МОН України, м. Київ.

Науковий керівник: Товбич Валерій Васильович, доктор архітектури, професор, завідувач кафедри інформаційних технологій в архітектурі Київського національного університету будівництва і архітектури.

Основні положення, результати і висновки дослідження викладені здобувачкою в 13 наукових публікаціях, з яких 10 є одноосібними, з них 3 статті у наукових фахових виданнях України категорії «Б»; 1 – у періодичних наукових фахових виданнях інших держав (SCOPUS); 9 тез наукових доповідей в збірниках матеріалів міжнародних конференцій, у тому числі:

1. Герич К.І. Інноваційні центри зайнятості, як шлях розв'язання проблеми зайнятості населення засобами архітектурної організації соціальних центрів професійної переорієнтації. Містобудування та територіальне планування. Київ, 2017. Вип. 63. С. 73-77.

2. Герич К.І. Реновація занедбаних промислових зон міста Чернівці для побудови мережі інноваційних центрів зайнятості. Сучасні проблеми архітектури та містобудування: наук.- техн.. збірник. Київ, 2018. Вип. 52. С.180–185.

3. Герич К.І., Ватаманюк Н.Ю. Соціально орієнтована архітектура як спосіб покращення економічного становища жителів сільської місцевості. Вісник Львівського національного аграрного університету «Архітектура і сільськогосподарське будівництво». Львів, 2021. Вип.22. С.115–119.

4. Tovbych V., Herych K., Vatamaniuk N. Landscape component of permaculture as a way to create video-ecological socially-oriented architecture (on

the example of Chernivtsi region, Ukraine). Landscape Architecture and Art. Jelgava, 2021. Vol. 19(19). P. 52-60. (SCOPUS).

Повнота викладення основних теоретичних положень дослідження відповідає вимогам, що пред'являються до дисертаційних робіт на здобуття ступеня доктора філософії.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці;

ЛЕЩЕНКО Нелля Арсентіївна, доктор архітектури, професор, професор кафедри інформаційних технологій в архітектурі Київського національного університету будівництва і архітектури надала позитивну оцінку дисертації із зауваженням рекомендаційного характеру:

1. Хотілося б, щоб ще більш уваги було приділено зв'язку і відображенню здійснених теоретичних наробок у запропонованих апробаційних концептах. І перш за все, це стосується сформульованих принципів і визначених прийомів. Які саме, і як саме вони були втілені у представлену практичну апробаційну складову дослідження. На цьому слід було б зацентувати. Це завжди є таким потужним логічним завершенням роботи.

УСТІНОВА Ірина Ігорівна, доктор архітектури, професор, професор кафедри містобудування Київського національного університету будівництва і архітектури надала позитивну рецензію із зауваженнями дискусійного характеру:

1. Предмет дослідження щодо назви роботи «Принципи формування...» сформульовано більш розширено: «теоретичні та методичні основи архітектурно – планувальної та функціональної організації...»; теж саме стосується й формулювання мети (стор. 26, 28).

2. Бажано було б узгодити кількість завдань дослідження (13-ть) та викласти їх узагальнене формулювання відповідно до кількості та змісту розділів роботи (4-ри) (стор.27 – 28).

3. Подекуди викладення матеріалу набуває ознак «методичних вказівок», як – то: «Виконання наукової роботи розпочинається із вибору методів дослідження, що повинні відповідати меті наукової роботи... З їх допомогою науковець може швидко досягти поставленої мети...» (стор. 84).

4. Рисунки 3.8 – 3.11 та 3.12 – 3.13 мають однакові назви. Щодо першої групи рисунків – різнобарв'я кольорів фону та відтінків сірого заважають сприйняттю текстової інформації (стор. 169 – 172). Щодо другої групи рисунків/таблиць: «Експериментально визначені...» (стор. 173 – 174). З попереднього тексту не зрозуміло, ким саме визначені «максимально можливі площі функціональних зон та їх відсоткове співвідношення із іншими зонами», якщо автором, то не зрозуміло, як проводився експеримент (стор. 168).

5. На наш погляд, не є зрозумілим зв'язок між розрахунком «місткості території комплексу щодо кількості працюючих», яка проходить від «середнього показника 100 працівників / 1 га території комплексу» (стор. 185), із визначенням кількості комплексів (малих, середніх, великих) для

проектування мережі інноваційних центрів зайнятості (стор. 180, 182, 184) для різних груп населених пунктів (згідно ДБН Б.2.2-12:2019, табл. 4.2) із населенням від 50 тис. до 800 тис. осіб та більше (табл. 4.4, 4.5, 4.6).

6. У тексті дисертації є певні друкарські та технічні похибки, як – то: «За демографічним складом відсоток населення України поступово зменшується» - не зрозуміло якого населення (стор. 24); ймовірно, мало бути «асоціативне мислення» замість «асоціальне...» (стор. 91).

7. Бажано у висновках окреслити напрями подальших досліджень, та запланувати видання дисертації у вигляді монографії чи довідника з проектування нової типологічної групи архітектурних об'єктів – «інноваційний центр зайнятості населення», який, по суті, набуває ознак нової форми організації виробничих зон у межах населених пунктів та поза їх межами.

Висловлені зауваження не впливають на загальну високу оцінку наукової праці, позитивні якості якої переважають у загальній оцінці змісту та глибини опрацювання проблеми цього дисертаційного дослідження.

БРІДНЯ Лариса Юрївна, кандидат архітектури, доцент, доцент кафедри архітектурного проектування цивільних будівель і споруд Київського національного університету будівництва і архітектури надала позитивну рецензію із зауваженнями рекомендаційного характеру:

1. У роботі проведений глибокий та багатогранний аналіз соціально – економічних чинників, що впливають на формування інноваційних центрів зайнятості, доведена актуальність включення у їх структуру виробничих зон та об'єктів, однак, завдання та межі дослідження виглядають занадто широкими, хоча й знаходять своє відображення та повне розкриття у дисертації.

2. Розроблені функціональні моделі комплексів інноваційних центрів відображають їх загальну архітектурно-планувальну структуру, разом з тим, функціональна організація, об'ємно-планувальні та естетично-образні рішення таких центрів можуть суттєво відрізнятися залежно від типу виробництва, особливостей розміщення, соціальної структури регіону тощо. А отже, у подальшому можуть стати темою окремих досліджень.

3. В анотації, на сторінці 4 авторкою наведене не дуже чітке формулювання: «У третьому розділі «Принципи, прийоми та моделі формування архітектури інноваційних центрів зайнятості» розробляється система принципів, які поділено на дві групи: загальні, що використовуються для проектування мережі і для окремих комплексів інноваційних центрів зайнятості; спеціальні, які застосовуються лише для проектування мережі, або окремого комплексу». Разом з тим, у тексті дисертації поділ принципів на загальні та спеціальні виглядає більш чітким та аргументованим.

Висловлені зауваження не знижують загального високого рівня проведеного дослідження та можуть бути використаними здобувачкою у подальших дослідженнях. Наукові результати дослідження є обґрунтованими, достовірними та відзначаються науковою новизною. Робота виконана з дотриманням всіх правил академічної доброчесності.

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Володимир Георгійович, доктор архітектури, професор, завідувач кафедри теорії, історії архітектури та синтезу мистецтв Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури надав позитивний відгук із зауваженнями дискусійного та рекомендаційного характеру:

1. У п.1.3. «Теоретичний та практичний досвід проектування центрів зайнятості» досить детально описано схему сприяння працевлаштуванню безробітних, показано рух клієнта по функціональних секторах центру зайнятості в класичному його вигляді. Проте, в подальшому у роботі, в організаційній структурі інноваційного центру зайнятості не зазначається, скільки етапів підготовки безробітна людина повинна пройти до того моменту, коли вона зможе влаштуватися на роботу в новоствореному комплексі.

2. В дисертації не знайшло повного відображення питання працевлаштування безробітних із обмеженими можливостями. Окремі аспекти доступності для маломобільних груп населення згадуються в тексті та враховуються в експериментальному проекті комплексу інноваційного центру зайнятості. Проте відсутня організаційна схема із поясненням, як саме будуть працевлаштовуватися безробітні з обмеженими можливостями, чи зможуть їм надавати послуги перекваліфікації з наступним працевлаштуванням та які для цього потрібно передбачити приміщення. Означене питання варто більш детально пропрацювати в подальших дослідженнях.

3. У роботі в п.4.1. «Рекомендації щодо розрахунку зони обслуговування та радіусу доступності мережі комплексів» запропоновано таблиці розрахунку радіусів доступності інноваційних центрів зайнятості для населення, що безумовно є важливим для напрацювання планів розвитку міст, частиною яких будуть досліджувані комплекси. Визначаючи за допомогою математичних розрахунків радіуси доступності, а також необхідну кількість комплексів інноваційних центрів зайнятості залежно від кількості населення міста, авторка не достатньо висвітлила вплив на розрахунок інших зазначених факторів (гендерну, вікову складову населення тощо), які можуть впливати та повинні враховуватися у представлених математичних розрахунках.

4. Зважаючи на сучасні реалії, не менш важливим буде забезпечення безпечності комплексів, а саме до принципів формування архітектури інноваційних центрів зайнятості додати принцип безпечності – проектування із відповідними бомбосховищами та іншими захисними пристосуваннями, які можна використовувати у військовий час.

5. Практичні рекомендації були б вагомішими, якби автор дисертації направив висновки та рекомендації у відповідні державні організації для впровадження в нормативні документи.

Незважаючи на висловлені зауваження, слід відмітити, що отримані здобувачкою наукові результати не викликають сумніву, є обґрунтованими, достовірними та мають наукову новизну. Робота виконана з дотриманням правил академічної доброчесності. Висловлені зауваження можуть бути враховані здобувачкою у подальших дослідженнях.

КОЛОДРУБСЬКА Олександра Іванівна, кандидат архітектури, доцент, доцент кафедри архітектури Львівського національного університету природокористування надала позитивний відгук із зауваженнями рекомендаційного характеру:

1. Описані сучасні методи архітектурного проєктування, які подані у таблиці 1.5 «Методи цифрового моделювання, які можна використати при створенні ЦЗ» варто було б проілюструвати для кращого сприйняття візуальним матеріалом (п. 1.4., с.79).

2. Доречно було б доповнити загальні принципи формування архітектури ЦЗ принципом безпечності, що проявляється у організації у об'єктах бомбосховищ, медичного кабінету та інших заходів захисту, і які могли б використовуватися при потребі та у військовий час (п. 3.1., с.135).

3. Запропоновані способи використання пермакультурних методів проєктування при врахуванні принципу екологічності у створенні ЦЗ доцільно було б проілюструвати тривимірними візуалізаціями, для більшого зрозуміння важливості запропонованих актуальних методів проєктування та способів їх застосування при проєктуванні комплексу (п. 4.3.).

4. Можливо у дисертаційному дослідженні доцільно було б більше уваги приділити організації працевлаштування та проживання у ЦЗ безробітних з обмеженими фізичними можливостями та адаптації середовища до них, враховуючи наслідки війни в Україні.

5. Доречно було б у посиланнях на літературні джерела вказувати і сторінки.

Проте, зазначені зауваження не зменшують загального позитивного враження від представленої дисертації, вони мають переважно рекомендаційний характер. Отримані здобувачкою результати не викликають сумніву, є науково обґрунтованими, мають наукову новизну і практичне значення. В цілому, робота заслуговує позитивної оцінки.

Загальна оцінка роботи і висновок. Дисертаційне дослідження Герич Катерини Іванівни на тему «Принципи формування архітектури інноваційних центрів зайнятості населення» є завершеною самостійною та ґрунтовною науковою працею, отримані теоретичні та практичні результати якої мають істотне значення для розвитку архітектури та будівництва України і дозволяють визначити роботу як вагомий внесок в теорію досліджень громадських будівель і споруд.

При написанні дисертації авторкою дотримано принципів академічної доброчесності.

Висунуті теоретичні положення, надані практичні рекомендації, отримані висновки та результати впровадження мають наукове і практичне значення, характеризуються науковою обґрунтованістю та новизною.

За науковим рівнем і практичною цінністю, змістом і оформленням, кількістю та якістю здійснених наукових публікацій, апробацій на наукових конференціях і в проєктній практиці дисертаційна робота «Принципи формування архітектури інноваційних центрів зайнятості населення» повністю відповідає вимогам «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженому постановою Кабінету

Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, а її авторка, Герич Катерина Іванівна, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 19 – «Архітектура та будівництво» за спеціальністю 191 – «Архітектура та містобудування».

Результати відкритого голосування: «За» – п'ять членів ради;
«Проти» – немає.

На підставі результатів відкритого голосування, спеціалізована вчена рада ДФ 07 Київського національного університету будівництва і архітектури Міністерства освіти і науки України, м. Київ, присуджує Герич Катерині Іванівні ступінь доктора філософії з галузі знань 19 – «Архітектура та будівництво» за спеціальністю 191 – «Архітектура та містобудування».

Голова спеціалізованої вченої
ради разового захисту ДФ 07
доктор архітектури, професор

Лещенко Н.А.